

Svepskäl förr och nu

SOCIALDEMOKRATINS OCH miljöpartiets utmobbning av vänsterpartiet fortsätter. I tisdags morse, exempelvis, vägrade socialdemokraternas ekonomiskpolitiska talesperson Thomas Östros delta i en radiodebatt med vänsterpartiets dito Ulla Andersson om partiernas respektive skuggbudgetar. Tidigare har vi hört om mogna politiska strategier som att språkrören vägrar låta sig fotograferas tillsammans med Lars Ohly. Inget möte mellan oppositionens partiledare/språkör har nu hållits sedan i juni, och inget nytt möte är inplanerat.

Det hela är inte i sig förvånande. Miljöpartiet har, på grund av sin unika förhandlingsposition mellan blocken, utvecklats till det mest utstuderat taktiserande partiet i riksdagen och vill förstås inte dela regeringsmakten med fler partier än nödvändigt. Samtidigt genomgår socialdemokratin under Mona Sahlins ledning en nervöst sneglande "modernisering" där vänsterpartiet (och fackföreningsrörelsen) är gammalt och grått och inte passar in.

Dessutom är opinionssiffrorna så starka att s och mp rent av kan få egen majoritet i nästa val. Och får de ingen egen majoritet – vad kan v göra? Rösta fram Reinfeldt i fyra år till?

MER FÖRVÅNANDE ÄR med vilka undermåliga argument taktiken genomförs. Inte minst förvånande mot bakgrund av att miljöpartiet tills alldeles nyligen såg saken från andra sidan: minns hur Göran Persson vägrade släppa in vänstern och de gröna i regeringen med hänvisning till deras krav på EU-utträde – samtidigt som han hade andra (socialdemokratiska) EU-motståndare i regeringen. Det var naturligtvis svepskäl, vilket slutligen bevisades av att Persson ville bilda regering med miljö-

partiet efter valet 2006, men av sin partistyreelse förbjöds att gå ut med det i valrörelsen. Detta var ju långt innan miljöpartiet häromveckan till slut strök sitt utträdeskrav.

Miljöpartiets argument mot att nu samarbeta med vänsterpartiet är "oansvarig" ekonomisk politik. Det är lite lustigt. När s och mp i måndags gjorde ett utspel om utbildningssatsningar utan v – trots att partiet i sak stöder förslaget – utbrast Thomas Östros i följande vals: "Ska man göra stora gemensamma insatser inom ekonomisk politik är den självklara utgångspunkten att man till 100 procent ställer upp på de verktyg vi har skapat i den ekonomiska politiken, som överskottsmål, utgiftstak, och en oberoende Riksbank".

Notera att detta var ett tämligen betydelselöst utspel från två partier utan parlamentarisk makt, medan v tillsammans med s och mp tidigare har utformat Sveriges statsbudgetar i tio år – "stora gemensamma insatser inom ekonomisk politik" om något – utan att synen på Riksbankens oberoende sågs som ett oöverstigligt problem. Svepskäl, med andra ord.

ATT S OCH MP LÅSER FAST SIG så hårt vid Göran Perssons ekonomiskpolitiska verktyg från budgetsaneringens tid är djupt oroväckande inför framtiden. Såväl den annalkande lågkonjunkturen som behovet av en radikal klimatomställning kommer att kräva stora offentliga investeringar.

Dessa politiska konsekvenser är mer bekymmersamma än det fula taktiska spelet – som dock mycket väl kan komma att slå tillbaka mot mobbarna, och i värsta fall kosta oppositionen valsegern.

RW

Detta verk är licensierat under Creative Commons Erkännande-Ickekommersiell-Inga bearbetningar 2.5 Sverige licens. För att se en kopia av denna licens, besök <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/se/> Verket har publicerats i www.globalkivet.se.